

Önsöz

Ortalığı topladığınız ancak çok geçmeden ummadığınız bir anda evinizi veya iş yerinizi dağılmış olarak bulduğunuz oldu mu hiç?

Yanıtınız evetse, o zaman sizinle başarının sırrını paylaşayım. İşe elinizdekilerinden kurtulmakla başlayın. Ardından tek seferde kökten bir temizlikle yaşadığınız yeri düzenlemekle işe devam edin. Bu metodu-KonMari Metodu-benimserseniz, eski dağınıklığınızdan geri dönüşü olmayacak şekilde kurtulursunuz.

İnsanların çoğu temiz ve düzenli bir evde yaşamak ister. Bir kereyle dahi sınırlı kalsa, toplama işini başarmış herkes evini düzenli tutmayı ister. Ama çoğu bunun imkânsız olduğunu düşünür. Bu konuda birçok farklı yöntemi deneseler de çok geçmeden her şeyin "normale" döndüğünü fark ederler. Ancak ben herkesin kendi yaşadığı alanı düzenli tutabileceğine yürekten inanıyorum.

Bunun için ilk olarak alışkanlıklarınızı ve varsayımlarınızı bütünüyle gözden geçirmeniz gerekiyor. Başa çıkmanız gereken iş fazlamış gibi görünebilir, ancak paniğe gerek yok. Bu kitabı okumayı bitirdiğinizde, kendinizi bu iş için hazır ve istekli hissedeceksiniz. İnsanlardan çoğu zaman, “*Dağınıklık benim doğamda var,*” “*Ben yapamam,*” veya “*Yeteri kadar zamanım yok,*” yanıtını alıyorum. Ancak şunu söylemeden geçemeyeceğim; dağınık olmak ne doğuştan gelir ne de kısıtlı zamanın olmasına bağlıdır. Bu, “*Bir odayı tek seferde temizlemek en iyisi,*” “*temizlik işini her gün azar azar yapmak çok daha iyi,*” ya da “*saklama işi belli kurallar dahilinde yapılmalıdır,*” gibi kalıplaşmış, yanlış inançların bir araya gelmesiyle ilgilidir.

Japonlar odanızı ve banyonuzu temiz tutmanın iyi şans getirdiğine inanırlar ancak eviniz dağınıkken, klozeti parlatmanızın pek işe yarayacağı söylenemez.

Evinizi düzene koyma işini bitirdiğinizde hayatınız önemli ölçüde değişecektir. Düzenli bir eve sahip olmanın nasıl bir duygu olduğunu fark ettiğinizde, dünyanın aydınlandığını hissedeceksiniz. O eski dağınıklığa bir daha geri dönmeyeceksiniz. İşte ev toplamanın muhteşem sihri derken sözünü ettiğim tam olarak budur. Etkileri ise oldukça şaşırtıcıdır. Sadece bir daha dağınık olmamakla kalmayacak, hayata yeni bir başlangıç yapacaksınız. Ve ben bu sihri mümkün olduğunca çok kişiye ulaştırmak istiyorum.

Evimi Neden Düzenli Tutamıyorum?

Eğer nasıl yapılacağını öğrenmediyseniz evinizi toplayamazsınız

İşimin insanlara evlerini nasıl toplayacaklarını öğretmek olduğunu söylediğimde, çoğu zaman şaşkın bakışlarla karşılaşıyorum.

İlk soruları ise şu oluyor: “*Bu işten gerçekten para kazanabiliyor musun?*” Bu soruyu genellikle, “*İnsanların evlerini toplamaları için derse mi ihtiyaçları var?*” sorusu takip ediyor.

Şu bir gerçek ki, okullarda aşçılıktan bahçıvanlığa, yogadan meditasyona kadar her konuda kurs açılırken, ev toplamaya dair ders seçmek istediğinizde akla kararı seçiyorsunuz. Yaygın düşünce, en azından Japonya'da, ev toplamaya dair herhangi bir şey öğretilmesine gerek olmadığı, bunun daha çok doğal yollardan öğrenildiği yönündedir. Aşçılık becerileri ve yemek tarifleri aile geleneğinin bir parçası olarak anneanneden anneye, anneden ise kızına geçer. Ancak ev toplamanın kuralları konusundaki aile sırlarının, aynı aile içerisinde olsa bile, bir sonraki nesle aktarıldığı pek duyulmamıştır.

Çocukluğunuzu gözünüzün önüne getirin. Eminim hepimiz odamızı toplamadığımız zaman azar iştmişizdir ama hangi anne baba, yetiştirilme şekli gereğince, bizlere evi bilinçli bir şekilde nasıl temizleyeceğimizi öğretmiştir?

Her gün biraz toplarsanız sonsuza kadar düzenli tutarsınız

Evi her gün azar azar toplamanız gerektiği yönündeki öneriye ne dersiniz? Her ne kadar başlangıçta bu kabul edilebilir gibi görünse de sakın aldanmayın. Bu işi asla bitiremeyeceğinizi düşünmenizin nedeni, her seferinde azar azar toplamanızdan kaynaklanıyor.

Yıllardır süregelen alışkanlıklarınızı değiştirmek son derece zordur. Bugüne dek toplama konusunda bir kez olsun başarı elde edemediyse, her seferinde azar azar toplama alışkanlığını edinmek size pek mümkün değilmiş gibi görünebilir. *İnsanların düşünme şeklini değiştirmeden alışkanlıklarını değiştirmeleri imkansızdır.* Ve bu hiç de kolay değildir. Sonuçta düşündüklerimizi kontrol etmek oldukça zordur. Bununla birlikte, ev toplama hakkındaki düşüncelerimizi önemli ölçüde değiştirmenin bir yolu vardır.

Ev toplama meselesi ilk kez ortaokuldayken dikkatimi çekmişti. Nagisa Tasumi'nin yazdığı, fazlalıklardan kurtulmanın önemini anlatan “Atma Sanatı (Takarajimasha, Inc.)” isimli bir kitaba rastlamıştım. Daha önce görmemiş olduğum bir başlık bir anda ilgimi çekmişti, bunun üzerine eve dönüş yolunda okumak üzere kitabı yanıma almıştım.

Kitaba kendimi öylesine kaptırmışım ki az kalsın tren durağımı kaçıırıyordum. Eve gelir gelmez, elime aldığım birkaç çöp poşetiyle doğruca odama gittim. Birkaç saat boyunca odamdan çıkmadım. Küçük bir odam olmasına rağmen, bitirdiğimde sekiz poşet dolusu atılacak eşya vardı. Poşetler giymediğim kıyafetlerle, ilkokul ders kitapları, yıllardır oynamadığım oyuncaklar, silgi ve pul koleksiyonuyla dolmuştu. Çoğunun varlığından bile haberdar değildim. Yaklaşık bir saat boyunca yerde öylece oturup torba yığınınına baktım. **“Bunca eşyayı hangi akla hizmet tutup kendime sıkıntı vermişim ki?”**

Ama beni şoke eden asıl şey odamın eskisinden çok farklı görünmesiydi. Gerçi birkaç saatin ardından zeminin daha önce hiç olmadığı kadar boş ve temiz olduğunu görebiliyordum. Odam resmen başka bir yere dönüşmüştü. Daha ferah ve temiz bir havası vardı, zihnimin de temizlendiğini hissediyordum. Her şeyi artık daha net bir şekilde görüyordum. O an ev toplamanın sandığımdan çok daha etkili olduğunu fark ettim.

Evinizi topladığınızda gözle görülür sonuçlar elde edersiniz. Mesela karşılaştığınız manzara size asla yalan söylemez. Başarının sırrı şudur: her seferinde azar azar yerine, evinize tek seferde çekidüzen verirseniz, zihniyetinizde de ciddi bir değişiklik meydana gelir. Bu, öylesine etkili bir değişimi beraberinde getirir ki bu değişim adeta duygularınıza dokunur, düşünme şeklinizi ve alışkanlıklarınızı etkiler.

Ne kadar uğraşırsanız uğraşın, eviniz çok geçmeden yine eski dağınıklığına mı bürünüyor? Aslında sorun ne evinizden ne eşyalarınızdan kaynaklanıyor. Yapmanız gereken tek şey bir an önce düşünce şeklinizi değiştirmek. ***Doğru metodu kullanıp tüm dikkatinizi dağınıklıktan bir an evvel tamamen kurtulmak üzerinde yoğunlaştırırsanız, yaşadığınız yeri düzenli tutma yönündeki çabalarınız anında sonuç verecektir.*** Bu süreçten geçen herkes, kim olursa, olsun, eski dağınıklığına bir daha dönmeyeceğine yemin edecektir.

Başladığınız an hayatınızı yeniden düzenlersiniz

Hiç sınavdan bir gece önce çalışmaya gücünüzün yetmediğini hissettiğiniz ve çılgınca etrafı toplamaya başladığınız oldu mu? İtiraf ediyorum, benim oldu.

Her sınav öncesi içimde beliren bu evi toplama dürtüsünün, bana özgü tuhaf bir alışkanlık olduğunu düşünürdüm ancak başkalarının başına da geldiğini öğrenince bunun yaygın bir davranış olduğunu fark ettim. Çoğu kişi baskı altındayken temizleme dürtüsünü edinir, mesela sınava girmeden bir gün önce. Ama bu dürtü odalarını toplamak istedikleri için ortaya çıkmaz. “Başka bir şeyi” düzene koymak istediklerinde ortaya çıkar. Beyin aslında çalışmak için feryat eder, ama dağınık ortamı fark edince, “odamı toplamam lazım” diyen bireyin odak noktası bir anda değişir. Toplama güdüsünün kriz bittikten sonra devam etmemesi de bu teoriyi kanıtıyor. Sınav biter bitmez bir gece önce toplamaya karşı aniden baş gösteren

o tutku yok olur ve hayat yeniden sıradan haline döner. Toplamaya ilişkin tüm düşünceler akıldan uçup gider. Neden mi? Çünkü kişi bas etmek zorunda olduğu sorunla artık yüzleşmiş-sınava çalışma ihtiyacı- ve gereken çekidüzen verilmiştir.

Bu, odanızı toplamamanın zihninizdeki tedirginliği dindireceği anlamına gelmiyor. Kendinizi bir süreliğine ferahlamış gibi hissedebilirsiniz, ancak rahatlamanın etkisi uzun sürmeyecektir, çünkü huzursuzluğun asıl sebebine değinmemişsinizdir. Çevrenizdekileri toplamamanın beraberinde getirdiği geçici rahatlama hissinin sizi kandırmasına izin verirseniz, psikolojik anlamda kendinize çekidüzen verme ihtiyacınızın asla farkına varamazsınız.

Dağınık bir oda düşünün. Oda kendi kendine dağılmaz! Siz, içinde yaşayan kişi, dağıtırsınız o odayı. **“Dağınık bir oda, dağınık bir zihne eşittir,”** diye bir atasözü vardır. Ben olaya bu şekilde bakıyorum. Oda dağınıklığının nedeni fiziksellikten çok daha fazlasıdır. Dağınıklığın görünen yüzü, dikkatimizi dağıtarak düzensizliğin asıl kaynağını görmemizi engeller. Dağıtma eylemi dikkatimizi meselenin özünden uzaklaştıran, tam anlamıyla içgüdüsel bir reflektir.

Toplama, nihai bir hedef değil, bir araçtır sadece. Asıl amaç evinizin düzenini sağladıktan sonra istediğiniz yaşam tarzını oluşturmak olmalıdır.

Saklama uzmanları istifçidir

Ev toplamayı düşündüğünüzde ilk olarak hangi sorunla karşılaştınız? Çoğu kişi bu soruya 'saklama' yanıtını verir 'Saklama' teriminde bir bubi tuzağı vardır. Eşyalarınızı ve saklamaya uygun ürünlerinizi nasıl düzenleyeceğiniz ve saklayacağınız konusundaki maddelere, her zaman işin kolayına kaçmayı sağlayan 'odanızı hızlıca toplayın,' ya da 'toplama işini hızlı ve kolay şekilde yapın' gibi basmakalıp sözler eşlik eder. Kolay yolu seçmek insanın doğasında vardır ve çoğu kişi dağınıklığın görünen yüzünü hızlı ve uygun yollarla yok etmeyi vaat eden saklama yöntemlerini seçer. İtiraf etmeliyim ki, ben de bir keresinde 'saklama efsanesi' cazibesine kapıldım.

Bunca şeyi düzenleyip bir kenara ayırmak için verdiğim uğraşa rağmen, odam bana neden hâlâ dağınıkmış gibi geliyor diye merak ediyordum. Umutsuzluğa kapılarak saklama ünitelerinin her birine baktım ve işte o an fark ettim; içlerindeki çoğu şeye ihtiyacım yoktu. Topladığımı düşünürken zamanımı aslında ihtiyacım olmayan onca şeyi gözlerden uzak tutmak için bir kapağın altına tıkıştırarak boşa harcıyordum.

Eşyaları ortadan kaldırmak, dağınıklık sorununun çözüldüğü gibi yanlış bir algı oluşmasına neden oluyor. Ama çok geçmeden tüm bu saklama üniteleri ağzına kadar doluyor. İşte bu yüzden, gerçekten neye ihtiyacımız olduğundan ve neyi saklamamız gerektiğinden emin olana dek elimizdekileri istiflemekten kaçınmalı ve kendimizi kontrol etmeliyiz.

İş ev toplamaya geldiğinde insanların çoğu tembeldir. Aynı zamanda da meşguldürler. Seçicilik söz konusu olduğunda ise herkes sadece canının istediği konuya dikkat kesilir, geriye kalanları umursamaz bile. Önerilen kişilik türlerini incelediğimde, hepsinde kendimden bir şeyler buldum. Peki o zaman insanların düzensiz olma nedenlerini hangi kriterlere göre belirleyecektim?

Nedendir bilinmez, her bir karakter türüne uyan birbirinden farklı metotların bir araya gelmesiyle oluşan karmaşık bir yöntemin beni daha profesyonel göstereceği düşüncesine kapılmıştım. Ancak değerlendirmelerim sonucunda insanları genel özelliklerinin yerine eylemlerine göre sınıflamamın daha doğru olduğuna karar verdim.

Bu yönetime göre düzenli kalmayı başaramayan insanlar da kendi içlerinde üçe ayrılıyor: **atamayan** tip, **yerine geri koyamayan** ve son olarak **bu ikisinin bileşimi** olan tipler.

Müşterilerimi incelediğimde, %90'ının üçüncü gruba girdiğini,- **atamayan, yerine geri koyamayan tip bileşimini**-görüyorum, geriye kalan %10'luk kesim ise yerine geri koyamayanların oluşturduğu gruba giriyor.

Etraflarındaki nesnelere yerine koyamayanların çok geçmeden kendilerini çok daha fazla sayıda eşyayla bulduklarını düşünüyorum.

Ancak bu kişilerin eşyalarını sakladıkları yer çok geçmeden dolup taşacağı için bana eşyalarını sadece **atamayan** birileri gerekiyor. Eşyalarını atan ancak **yerine geri koyamayan** %10'luk kısma gelince şunu söyleyebilirim; ciddi anlamda etrafa çekidüzen vermeye başladığımızda, en az otuz çöp poşetini dolduracaklarından bu kişiler çok geçmeden sanılandan çok daha fazlasından kurtulmak durumunda kalıyorlar.

Bana göre etkin ev toplama sanatı iki temel eylemden oluşuyor: eldekilerden kurtulmak ve eşyaları nerede tutacağına karar verebilmek.

Burada asıl olan eldekilerden kurtulmak olmalıdır. Bu ilke her zaman sürekliliğini korur. Geri kalanının ise sizin kişisel olarak ulaşmak istediğiniz düzenlilik seviyesi belirler.

Ev toplamayı özel bir etkinlik haline getirin

Kursumu şu sözlerle başlıyorum: **ev toplamak özel etkinliktir. Her gün yapmayın.** Bu sözlerim çoğu zaman bir sessizlik yaratıyor.

Şüphesiz, toplama konusunda sayısız bakış açısı var. Ve ben bu konuyu tüm yönleriyle ve her yöntemi bildiğimi iddia edemem. Bu yüzden burada sözünü ettiğim her şey sadece benim yöntemimi benimsediğinizde anlam kazanır.

Bir kez daha söylemek gerekirse, toplama işi tek seferde ve tek bir zaman diliminde yapılmalıdır.

Ev toplamamanın her gün yapılması gereken bitmek bilmeyen bir angarya olduğunu düşünüyorsanız, çok yanılıyorsunuz.

Toplamamanın iki türü vardır: Günlük toplama ve özel bir etkinlik olan toplama.

Kullandığınız her şeyi yerine geri koymak olarak bilinen günlük toplama; kıyafetler, kitaplar ve yazı malzemelerine ihtiyaç duyduğumuz sürece hayatımızın bir parçası olarak varlığını sürdürecektir. Ancak bu kitabın amacı, özel etkinlik kapsamında evinizi düzene koyma işini en kısa zamanda halletmeniz konusunda sizlere ilham kaynağı olacaktır.

Hayatınızda sadece bir kereliğine bu işi başarıyla bitirerek o çok istediğiniz yaşama kavuşacak ve seçmiş olduğunuz dağınıklıktan artık çok uzak, temiz evin keyfini çıkaracaksınız.

İnanın bana. Hayatta sadece bir kereliğine gerçekleşecek etkinlik olarak evinize çekidüzen verme işi bitinceye dek günlük anlamda bulunacağınız her girişim başarısızlıkla sonlanmaya mahkumdur.

Öte yandan evinize tam anlamıyla çekidüzen verdikten sonra ev toplamak, eşyaları ait oldukları yere yerleştirmek gibi basit bir iş haline gelecektir. Dahası bu, siz farkında olmadan alışkanlık haline alacaktır.

Tek yapmanız gereken, vakit ayırıp sahip olduğunuzun her birini incelemek, bunu tutmak mı yoksa bundan kurtulmak mı istediğinize karar vermektir. İkinci aşamada ise evinizde tutmak istediğiniz eşyayı nereye koymak istediğinizi belirleyeceksiniz.

Hiç kendinize şöyle söylediğiniz oldu mu: **“Ben toplama konusunda hiç iyi değilim,”** ya da **“Denemeye bile değmez; dağınıklık benim doğamda var.”**

Çoğu kişi bu tip olumsuz söylemleri yıllardır tekrarlayıp durur, ancak temizliğin mükemmelliğine ulaştıkları anda bu düşünce de silinip gider.

Önce Atın

Toplama işlemi ne kadar uzun sürerse, hissettiğiniz yorgunluk da o kadar yoğun olur. Buna bağlı olarak daha işin ortasındaiken, vazgeçme ihtimaliniz de bir o kadar artar.

En iyi sonuçları görebilmeniz için sizden sözünü edeceğim şu kurala sonuna kadar sadık kalmanızı istiyorum: Doğru sırayı **takip ederek toplayın**. Bu kurala ilişkin yapacağınız iki şey vardır: Eldekilerden kurtulmak ve eşyalarınızı nerede tutacağınıza karar vermek.

Alt tarafı iki kural vardır, ancak işe birinci kuraldan başlanmalıdır.

İkincisine geçmeden önce, ilk aşamayı bitirdiğinizden emin olun.

Atma süreci tamamlanmadan eşyalarınızı bir kenara yerleştirmeyi aklınızdan bile geçirmeyin.

Bu sırayı takip edememek, kişinin hiçbir zaman kalıcı bir değişim göstermemesinin nedenlerinden biridir. İnsanlar atma işleminin ortasındaiken eşyalarını nereye koyacaklarını düşünmeye başlıyorlar.

“Merak ediyorum da acaba bu buraya sığar mı?” diye düşünmeye başladıkları an atma işi durma noktasına gelir. Eşyalarınızı nereye yerleştireceğinize ancak ihtiyacınız olmayan her şeyden kurtulduktan sonra karar verebilirsiniz.

Yani başarının sırrı, tek seferde, herhangi bir şeyi atlamadan, olabildiğince hızlı bir şekilde elinizdekilerden kurtulmaya başlamaktan geçmektedir.

Başlamadan önce varış yerinizi gözünüzde canlandırın

Şimdiye kadar eşyaları nerede tutacağınıza karar vermeden önce bunlardan kurtulmanın ne denli önemli olduğunu anlamışsınızdır.

Sizi ev toplama konusunda motive eden ilk şey neydi? Ev toplamakla ne elde etmeyi umuyorsunuz?

Eşyaları atmaya başlamadan önce bunu enine boyuna düşünmek için kendinize zaman ayırın. Böylece hayalinizdeki yaşamı gözünüzde canlandırma fırsatını yakalamış olursunuz. Bu adımı atladığınızda, sadece sürecin geç bitmesine neden olmakla kalmayacak, aynı zamanda kendinizi daha fazla riske atmış olacaksınız. *“Dağınıklıktan uzak bir yaşam sürmek istiyorum,”* ya da *“eşyaları atabilmeyi istiyorum,”* gibi hedefler fazlasıyla sığ kalmaktadır.

Çok daha derin düşünmeniz gerekir. Somutlaştırarak **düşünün ki, dağınıklıktan uzak bir alanda yaşamamanın nasıl bir şey olduğunu kolaylıkla gözünüzde canlandırabilirsiniz.**

Yirmili yaşlarında bir müşteri hayalini “daha kadınsı bir yaşam şekli” olarak tanımlamıştı. Kadın, bir gömme dolabı ve farklı boyutlarda üç sıra rafıyla dağınık bir odada yaşıyordu.

Büyüklüğüne bakılırsa oda, içinde yeterli oranda saklama alanı barındırmalıydı, ancak ne yöne dönersem döneyim gördüğüm tek şey kocaman bir dağınıklıktan ibaretti. Dolap öylesine doluydu ki kapakları artık kapanmıyordu. Dahası kıyafetler hamburgerin içindeki malzemeler gibi, çekmecelerden dışarı sarkıyordu. Pencerenin cumbasına o kadar sayıda kıyafet asılmıştı ki, resmen perdeye ihtiyaç kalmamış gibiydi. Dergi ve kullanılmayan kağıtlarla dolu sepetle ile çantalar yerleri kaplıyordu. Müşterim işten döndüğünde, ilk iş olarak yatağın üzerindeki eşyaları yere indiriyor, sabah ise işe gitmek üzere odadan çıkmadan önce kendine yol açmak için indirdiklerini yeniden yatağına koyuyordu. Hayal gücünüzü istediğiniz kadar zorlayın, yine de bu kadının bu haliyle “kadınsı” bir yaşam sürdüğünü söyleyemezsiniz.

“Kadınsı bir yaşam şekli derken ne demek istiyorsun?” diye sordum. Kadın sorumu yanıtlamadan önce bir süre düşündü. *“Şey...Mesela işten döndüğümde, etraf dağınıklıktan arınmış olsa iyi olurdu...göz zevkimi bozacak hiçbir şey odamda olmazdı, tıpkı otellerdeki süitler gibi...”*

Hayalini kurduğunuz yaşam şeklini seçmenize neden olan etkenleri keşfederken, basit ama etkili bir şeyi fark edeceksiniz. Eşyaları tutmanızın ve elden çıkarmanızın temeli mutlu olmanıza dayanmaktadır. Sebebin bu olduğu oldukça açıktır belki, ancak bu farkındalık duygusunu iyice hissedip bunun kalbinize nüfuz etmesine izin vermeniz önemlidir. Ev toplamaya başlamadan önce, sürdürmeyi istediğiniz yaşam şekline bir bakın ve kendinize şu

soruyu sorun: **“Evi neden toplamak istiyorum?”** Yanıtı bulduğunuzda, bir sonraki aşamayla devam edebilecek yeterliliğe sahipsiniz demektir.

Gelelim bir sonraki aşamaya; sahip olduklarınızı gözden geçirmeye.

Kriter şu: Keyif veriyor mu?

Atacağınız şeye karar verirken başvurduğunuz kriter nedir? Söz konusu eşyalardan kurtulmak olunca, bir sürü neden olabilir. Nedenlerden biri, eşyayı işlevini yitirdiği zaman, mesela onarılamayacak şekilde bozulduğunda atmak veya takımın kırılan parçasını atmaktır. Ya da modası geçmiş eşyalardan, kıyafetlerden veya geçmişte yaşadığımız bir olayı hatırlatan eşyalardan kurtulmak da nedeniniz olabilir. Yani gerçekten istediğinizde, elinizdekilerden kurtulmak oldukça kolaydır. Asıl sorun, sizi bu işe teşvik eden bir neden olmadığında baş gösterir. Birçok uzman insanların eşyalarını elden çıkarmakta zorlandıklarını bilerek bu konuda çeşitli kriterler ileri sürmüştür.

Bunlar kendi içinde **“bir yıldır kullanmadığınız eşyaları atın”** ve **“karar vermekte zorlanıyorsanız, bunları toplayıp bir kutuya kaldırın, aradan geçen altı ayın ardından kutudakilere bir daha bakın”** gibi kurallardan oluşur. Atacağınız şeyi neye göre seçeceğinize odaklanmaya başladığınız andan itibaren kendinize yeni bir yol çizmeye de önemli ölçüde karar vermiş olursunuz. Bu durumda toplamaya devam etmek büyük bir risk taşımaktadır.

Gözlerimi acar açmaz içimdeki sesin söylemek istediği şu cümleyi hemen anladım: **Odana daha yakından bak.** Atacağım şeylerle, beni saran çok sayıda engelle o kadar odaklanmışım ki, etrafımda görmekten mutluluk duyduğum onca şeyi göz ardı etmişim. En sonunda elden çıkarıp çıkarmamak konusunda karar verirken kendime şu soruyu sormam gerektiğini fark ettim: **“Bu sana keyif veriyor mu? Yanıt evetse, elindekine sıkıca sarıl. Hayırsa, at gitsin.”** Bu, değerlendirmenin sadece en kolay değil, aynı zamanda en doğru yoludur.

Tam anlamıyla kesinlik içermeyen bu kriterin ne derece etkili olabileceğini merak ediyor olabilirsiniz, ancak işin püf noktası her şeyi ele almakta saklıdır. Dolabı açıp içindekiler şöyle bir göz attıktan sonra her şeyin size heyecan verdiği düşüncesine kapılmayın. Az önce söylediğim gibi, kıyafetlerinizi sırasıyla elinize almalısınız. Herhangi bir kumaş parçasına dokunduğunuzda, vücudunuz tepki verir. Verdiği tepki dokunduğunuz şeye bağlı olarak değişir. Bana güvenin ve söylediğimi bir deneyin.

Bunu seçmemin bir sebebi var. Hem ev toplamadaki amaç da bu değil midir zaten? Eğer yaşadığımız yer ve içinde barındırdıkları bize mutluluk vermiyorsa, yaptığımız onca şeyin hiçbir anlamı yok. Bu yüzden, neyi tutup neyi atacağımız konusunda başvuracağımız kriter, bahsi geçen eşyanın varlığıyla bizi mutlu edip etmeyeceği, bize keyif verip vermediği olmalıdır.

- ✓ **Size keyif vermeyen kıyafetler giymek hoşunuza gider mi?**
- ✓ **Etrafınız içinize işlemeyen bir yığın kitapla çevrilmişken, mutlu olursunuz?**
- ✓ **Hiçbir zaman kullanmayacağınızı düşündüğünüz aksesuarlara sahip olmak istediğiniz mutluluğu sağlayabilir mi sizce?**

Bu soruların cevabı **“hayır”** olmalıdır.

Tek seferde yalnızca bir kategori

Ev toplama konusunda atacağınız en önemli adım, etrafınızda tutacağınız eşyayı size mutluluk vermesi şartına bağlı olarak seçmektir. Peki aşırıya kaçma ihtimaline karşın, tam olarak ne yapılmalıdır?

Size ne yapmamanız gerektiğini söyleyerek işe başlayayım. Sakın eşyayı bulunduğu yere göre seçip atmayın. **“Yatak odasını toplarım, sonra oturma odasına geçerim”** veya **“Önce baştan sona çekmecelerimi gözden geçireceğim”** diye düşünmeyin. Bu tutum fazlasıyla

sakıncalıdır. Neden mi? Çünkü çoğu kişi, önceden de belirttiğimiz gibi, benzer eşyaları aynı yerde tutma zahmetine girmez.

Size önereceğim şey şu: **hayatınızın her alanında her şeyi ait olduğu gruba göre değerlendirin, bulunduğu yere göre değil.**

Atacaklarınıza karar vermeden önce elinize geçen, aynı gruba ait eşyaları tek seferde bir kenara koyun. Bu süreçte yapacaklarınızı daha anlamlı kılmak için kıyafet örneğine geri dönelim. Kıyafetlerinizi düzenleyip, ardından bir yere kaldıracağınıza karar vererek işe başlayın. Sonraki adımda, evin her odasını gözden geçirin. Bulduğunuz her kıyafet parçasını belirlemiş olduğunuz noktaya bırakın. Hemen ardından yere bıraktığınız bu kıyafetleri sırasıyla elinize alıp, size kendinizi nasıl hissettirdiğine bakın. Gerçekten keyif veriyor mu? İşte bu hisse kapılmanızı sağlayanlar yola sizinle devam etme hakkını kazananlardır. Her kategori için bu süreci takip edin. Çok fazla kıyafete sahipseniz, bunları pantolonlar, kazaklar, çoraplar diye alt gruplara ayırabilirsiniz. Böylece her defasında bir grubu rahatlıkla inceleyebilirsiniz.

Doğru zamanda başlayın

Coşkuyla ev toplayarak güne başlayabilirsiniz ama siz daha olan biteni anlayamadan, bir bakmışsınız akşam olmuş. Herhangi bu ilerleme kaydedemediğinizi fark edersiniz. Geçen zamanı anlayınca, kendinizi suçlamaya başlar ve ümitsizliğe kapılırsınız.

Maddi değere ek olarak, sahip olduklarımızı daha değerli kılan üç faktör vardır: İşlev, bilgi ve duygusal bağımlılık. Bir de bunlara *nadir* bulunma özelliği eklendiğinde, hangisinden vazgeçeceğimize karar verirken daha da zorlanırsınız.

Çoğu kişi kullanmakta olduğu şeyleri (işlevsel değer), işe yarar bilgi içerenleri (bilgisel değeri) ve duygusal bir bağ kurduğu eşyaları (duygusal bağımlılık) atmakta zorlanır. Bunlar kolayca elde edilmesi mümkün olmayan veya yerine yenisini koyamayacakları (nadir bulunma) şeylerse, bunlardan ayrılmak çok daha zor bir hal alır.

Karar vermesi kolay olan eşyalarla başladığımızda, süreç sorunsuz bir şekilde yürür. Zamanı geldiğinde daha zor kategorilerin üzerinde çalışırsınız, bu sayede karar verme yetiniz pekişmiş olur. Nadir bulunma özelliği taşımadığından gönül rahatlığıyla kıyafetlerden başlayabilirsiniz. Diğer yandan oldukça önemli bir manevi değere sahip fotoğraflar aynı zamanda türlerinde tektirler, bu yüzden sona bırakılmalıdır.

Bu durum özellikle fotoğraflar için geçerlidir, çünkü diğer gruptaki öğeleri- kitap, dergi ve kağıtların arasında- karıştırırken tesadüfen ortaya çıkarlar.

Takip edilecek sıra şöyledir: *kıyafetler, kitaplar, kâğıtlar, muhtelif eşyalar ve son olarak, duygusal bağ kurduğunuz eşyalar.*

Zorluk derecesi göz önüne alındığında, en etkili sıralamanın bu olduğu kanıtlanmıştır.

Eğer ailenize kızgınsanız, sebebi odanız olabilir

“Ben toplasam bile, ailem her şeyi tekrar dağıtıyor.” “Kocam tam bir istifçi. Elindekilerden kurtulmasının bir yolunu nasıl bulabilirim?”

Aileniz 'ideal' eve ulaşma girişimlerinizde sizinle işbirliği yapmıyorsa, bu durum çok sinir bozucu olabilir. Bu benim geçmişte pek çok kez deneyimlediğim bir durumdur. Bir keresinde kendimi temizliğe o kadar kaptırmışım ki kendi odamı temizlemek yetmedi. Kardeşlerimin odalarını ve evdeki diğer odaları da elden geçirmeliyim diye düşündüm. Her zaman düzensiz olan ailemden zaten bıkmıştım. Bunun nedeni ise evin ortasında duran saklama dolabıydı. Dolabın neredeyse tamamının kullanılmayan, gereksiz eşyalarla dolu olduğunu düşünüyordum. Elbise askıları bir kez olsun annemin üstünde görmediğim kıyafetler ve babamın bariz bir şekilde modası geçmiş takımlarıyla doluydu. Erkek kardeşime ait çizgi roman kutuları ise her yeri kaplıyordu.

Dağınık bir aileyle baş edebilmenin en iyi yolu sessizce kendi fazlalıklarımızdan kurtulmaya çalışmaktan geçiyor aslında. Bu halinizi gördüklerinde, onlar da kendi aralarında anlaşmış gibi, kullanmadıkları eşyaları atmaya başlayacaklardır. Hem de siz daha ne kadar dağınık olduğunuzu onlara söylemeden. Bu inanılmaz görünebilir ama birinin etrafı toplamaya başlaması çevresindeki kişilerde adeta bir zincir etkisi yaratır.,

Kişinin sessizce yaşadığı yeri temizlemesi bir başka ilginç değişikliği de beraberinde getirir; aile üyelerinin belli düzeydeki dağınıklığı hoş görme kabiliyetini.

Temizliğin ardından odamın son halinden hoşnut bir halde sıranın kardeşlerimle anne babamın eşyalarına geldiğini düşünmeye başladım. Oturma odası, banyo gibi ortak kullanım alanlarının dağınıklığını fark edince, gözümü kırpmadan ortalığı topladım ve bizimkilere bundan bahsetme gereği bile duymadım. Pek çok müşterimin de benzer değişikliği gösterdiklerini gözlemledim.

Düzensiz oldukları için ailenize kızgınsanız, size kendi yaşam alanınızı kontrol etmenizi şiddetle öneririm. Eminim ki atılması gereken bir ton eşya bulacaksınız. İçinde bulunduğunuz dağınıklığı bir başkasının başarısızlığı olarak görüyorsanız, kendi yaşam alanınızı ihmal ediyorsunuz demektir. İşte bu yüzden işe kendi eşyalarınızı atmakla başlamalısınız.

Bir şeyi atamadığınız zaman ne yapmalı?

İnsan muhakemesi *ıçgüdüsel* ve *rasyonel* olmak üzere iki geniş başlık altında toplanabilir. İş neyi atacağınıza geldiğinde, sorun yaratan asıl şey rasyonel muhakemenizdir. İıçgüdüsel olarak nesnenin çekici olmadığını bilsek de zihnimiz onu atmamıza engel olmak için bir dizi sebep üretir. Mesela, “Daha sonra buna ihtiyacım olabilir” veya “Bunu atmak israftan başka şey değil” gibi. Bu düşünceler zihnimizi meşgul ederken kurtulmamız imkânsız hale gelir.

Karar verememek, bahsi geçen nesneyle belli bir oranda bağımlılığımız olduğunu gösterir. Zaten karar verirken sadece ıçgüdüünüze güvenerek hareket edemezsiniz. Müsrif davrandığınız düşüncesinin dikkatinizi dağıtmasına izin vermeyecek şekilde elinizdekiyle ne yapacağınıza karar vermeniz işte bu yüzden önemlidir.

Eğer atması zor bir şeye rastlarsanız, ilk olarak bunu neden edindiğinizi düşünün. Bu eşyayı ne zaman satın aldınız, o dönemde sizin için ne ifade ediyordu? Hayatınızdaki rolünü bir kez daha gözden geçirin. Mesela satın alıp da bir kez olsun giymediğiniz kıyafetler varsa, hepsini birer birer mercek altına alın. Kıyafeti nereden ve neden almıştınız? Sırf vitrinde havalı görünüyor diye aldıysanız, heyecan yaratması konusundaki işlevini yerine getirmiş demektir. O halde neden bir kez olsun giymediniz? Eve gelip üzerinizde deneyip bedeninize uymadığını mı fark ettiniz? Eğer öyleyse ve eğer artık aynı tarzda ve renkte kıyafet almıyorsanız, o zaman önemli bir işlevini daha yerine getirmiş demektir-size neyin yakışmadığını öğretmiştir. Aslında, bu belirli giyim eşyası hayatınızdaki rolünü tamamlamış demektir ve vazgeçerek şöyle söylemekte özgürsünüzdür: “Seni aldığımda bana verdiğin sevinç için teşekkür ederim,” veya “Bana neyin yakışmadığını gösterdiğin için teşekkür ederim.”

Her objenin oynayacak farklı bir rolü vardır. Her kıyafet size havı dökülüp aşınıncaya kadar giymeniz için gelmez. Aynı şey insanlar için de geçerlidir. Hayatınızda karşılaştığımız her insan yakın **bir** arkadaşınız veya sevgiliniz değildir. Bazılarını anlaşması zor veya geçinilmesi imkânsız bulabilirsiniz. Ama bu kişiler de size hangi tip insanlardan hoşlandığınıza dair kıymetli bir ders verir, bu nedenle siz de bu özel insanları daha da fazla takdir edersiniz.

Atamayacağınız bir şeyle karşılaştığınızda, onun hayatınızdaki gerçek amacı üzerinde dikkatle düşünün. Sahip olduğunuz şeylerin ne kadarının rolünü yerine getirdiğini görünce şaşıracaksınız.

Sizin için önemli olan şeyleri gerçekten bağrınıza basmak için, ilk olarak amaçlarından uzun yaşamış olanları atmanız gerekir. Artık ihtiyacınız olmayan bir şeyi atmak ne israftır ne

de ayıp. Eşyaların hisleri olsaydı kuşkusuz mutlu olmazlardı. Onları mahkûm ettiğiniz hapisshaneden çıkarın, özgür bırakın. Onları sürdürdüğünüz o ıssız adayı terk etmelerine yardım edin. Onları şükranla serbest bırakın. Toplamayı bitirdiğinizde sadece siz değil, eşyalarınız da kendilerini temiz ve yenilenmiş hissedeceklerdir.

Ev Kıyafetleri

Sırf kendimizi rahat hissediyoruz diye hoşumuza gitmeyen kıyafetleri evde tutmamızın yanlış olduğunu düşünüyorum. Evde geçirdiğiniz bu süreç yaşamınızın kıymetli bir parçası olma özelliğini taşımaktadır. Kimse bizi görmüyor diye daha değersiz olduğunu düşünmeyin sakın. Bugünden itibaren size keyif vermeyen kıyafetleri “ev kıyafeti” kategorisine indirgeme alışkanlığınıza kurtulun. Asıl israf, hoşlanmadığınız kıyafetlerden kurtulmak değil, sürdürmek istediğiniz yaşam tarzınıza uygun bir alan yaratmak istediğiniz halde bunları giymektir.

Aslında şunu söylemek istiyorum: etrafınızda kimse olmadığından, sevdiğiniz kıyafetleri giyerek olumlu bir benlik saygısı geliştirmek çok daha mantıklıdır.

Aynı şey pijamalarınız için de geçerlidir. Kadınsanız gecelik seçerken kadınsı ve zarif olmasına özen gösterin. Yapabileceğiniz en kötü şey, basit bir eşofman takımı giymektir. Günün her saatinde bu şekilde giyinen kişilerle karşılaştım. Eşofman altını gündelik hayatta kullanıyorsanız bir süre sonra gerçekten ona aitmiş gibi görünmeye başlarsınız ki bu hiç de çekici değildir. Evde giydiklerinizin kendinizi değerlendirme aşamasında önemli bir etkisi vardır.

Kıyafetleri Saklama

Kıyafetleri düzenlemede kullanabileceğiniz iki yöntem vardır: ***Onları askıya asmak*** ve ***katlayarak çekmeceye kaldırmak***.

Askıya asmanın kişiye çekici gelmesinin nedenini anlayabiliyorum. Bunun daha zahmetsiz olduğunu düşünüyorlar. Yine de düzenleme metodu olarak tercihinizi katlamadan yana kullanmanızı öneririm. *Ama kıyafetleri katlayıp çekmeceye yerleştirmek tam anlamıyla eziyettir. Oysa bunları askıya geçiriverip gardırobun arka tarafına asmak çok daha kolaydır.* Siz de böyle düşünüyorsanız, katlamanın müthiş etkisiyle henüz tanışmadınız demektir.

Asmaya kıyasla katlamak kesinlikle alandan tasarruf etmenizi sağlar. Kumaşa bağlı olarak her ne kadar farklılık gösterse de on parçayı asmak için kullandığımız alana yirmi ila kırk arası katlanmış kıyafeti rahatlıkla sığdırabilirsiniz.

Kıyafetlerinizi düzgün bir şekilde katlayarak alan yetersizliği sorununu çözmeniz mümkün. Ayrıca katlamanın yarattığı etki bununla sınırlı değildir. Asıl yararı, katlamak üzere her bir parçayı elinize almak zorunda olmanızdır. Parmaklarınızı kumaşa gezdirirken enerjinizi de kıyafetinize bulaştırırsınız.

Anne babanın bulunduğu nazik bir fiziksel temasın- çocuğunun elini tutmak, başını okşamak, onu kucaklamak vb. gibi- yatıştırıcı bir etkisi vardır. Benzer nedenlerle insan eliyle yapılan sert ama bir o kadar da nazik masajın kasların gevşemesinde, masaj makinesinden çok daha etkili olduğuna inanılır. Kişinin yaydığı bu enerji hem bedeninizi hem de ruhunuzu iyileştirir.

Aynı şeyi kıyafetler için de söylemek mümkündür. Enerjimizi, elimize alıp düzgün bir şekilde katladığımız kıyafete de bulaştırırız. Bu da olumlu bir etkiyi beraberinde getirir. Düzgünce katlamak, buruşuklukları yok ederken kumaşın daha güçlü ve canlı görünmesini sağlar.

Nasıl katlamalısınız?

Çamaşır yıkanmış, yerine kaldırılmayı bekliyordur. İşte çoğu kişi bu noktada kendini çıkmazda bulur. Katlamak angarya gibi görünür, özellikle de söz konusu kıyafetler kısa bir süre sonra yeniden giyilecekse. Birçok kişi bu zahmete girmez. Hal böyle olunca yerde oluşan elbise yığınyla karşılaşmamak imkânsızdır. Gittikçe büyüyen yığından bir şey seçip giymek rutin bir iş haline gelir. En sonunda bu yığın bir uçtan diğerine yayılarak odanın tamamını kaplar.

Tam da beni anlatıyorsunuz dediğinizi duyar gibiyim. Paniğe gerek yok. Müşterilerimin hiçbiri derslerimi almaya başladığında kıyafetlerini nasıl katlayacağını bilmiyordu. İşin aslı, kıyafet katlamamanın hayat felsefesi olduğunu söyleyenler bile vardı.

Yirmili yaşlardaki bir kadın müşterim katlamaktan o kadar nefret ediyordu ki bu işi onun yerine annesi yapıyordu. Buna rağmen, dersler sayesinde bu işi sevmekle kalmadı, annesine nasıl katlaması gerektiğini de öğretti. Bu tekniği tam anlamıyla öğrendiğinizde katlama eyleminden ciddi ciddi keyif aldığınızı ve bunun hayatınızın geri kalanında ne denli işe yaradığını fark edeceksiniz. Doğrusunu söylemek gerekirse nasıl katlanacağını bilmeden geçen bir hayat koca bir kayıptır.

Dikkat edilecek husus kıyafetleri yatay değil, dik sıralamaktır. Kimisi mağazalardaki kullanımı uygular, her bir parça bir kare biçiminde katlar, sonra bunları üst üste dizer. Bu yöntem indirim reyonundaki ürünler için oldukça kullanışlıdır, ancak uzun vadede giymeyi düşündüğünüz kıyafetlerde sakın bunu denemeyin.

Kıyafetleri dik duracak şekilde dizmek için sıkı katlamak gerekir, bu da elinizdekini defalarca katlamak zorunda olduğunuz anlamına gelir. Birçoğunuz defalarca katlamamanın kumaşı daha fazla kırıştıracağını düşünüyor olabilirsiniz, ancak durum sandığınız gibi değildir. Kumaşın buruşmasına neden olan şey katların sayısından ziyade diğer parçaların yarattığı etkidir. Hafifçe katlanan kıyafetleri bile, yığın halinde dizildiklerinde, diğer kıyafetlerin ağırlığının baskısıyla kırışacaktır. Tek seferde katladığınız bir kağıtla yine tek seferde katladığınız yüz kâğıt arasındaki farkı düşünün.

Giysileri Düzenleme

Dağınık bir gardırobun sebebi genelde bilgisizliktir. Pek çok kişi askıdaki kıyafetleri nasıl düzenlemesi gerektiğini bilmez. Burada uygulayacağımız kural basittir; kıyafetleri ait oldukları kategoriye göre asın. Böylece elinizdekileri ceket, takım elbise vb. gibi bölümlere ayırmış olursunuz. Kıyafetler de tıpkı insanlar gibi kendilerine benzeyenlerle bir aradayken daha mutlu olurlar, bu yüzden kategorilere göre düzenlemek, kıyafetlerinizin kendilerini oldukça rahat ve güvenli hissetmelerini sağlar. Bu kurala göre gardırobunuzu tam anlamıyla baştan yaratabilirsiniz.

Elbette büyük çoğunluğunuz kategorilere ayırarak düzenlemenize rağmen, her şeyin eski dağınıklığına kavuştuğunu söyleyeceksiniz. O zaman size gardırobunuzu düzenli tutmanın sırrını vereyim. Kıyafetlerinizi sağa doğru artacak şekilde düzenleyin. Kurala göre paltolar sol tarafta yer alacak, bunları ise sırasıyla elbiseler, ceketler, etekler ve bluzlar takip edecektir.

Çorapları Muhafaza Etmek

Sakın çoraplarınızı iç içe geçirerek **top haline getirmeyin**.

Müşterimle bu düzenleme işini yaparken çorapları işaret ederek, **“Yaptığına bir bak. Şu an dinleniyor olmalıydılar. Bu şekilde (iç içe top halinde) dinlenebileceklerine inanıyor musun gerçekten?”** dedim.

Yanlış bir şey söylemiyorum. Çekmecedeki çoraplarınız aslında kafalarını dinliyorlardır. Ayaklarınızı korumak için giydiğiniz çoraplar günlük işlerinizi hallettiğiniz sırada türlü baskılara ve sürtünmeye maruz kalarak acımasızca hırpalanırlar. Dinlenme fırsatını

edindikleri tek zaman kendilerini ait oldukları yerde, çekmecede buldukları andır. Ancak çekmeceye yerleştirirken de iç içe geçirip dertop haline getiriyorsanız, çoraplarınızın hak ettikleri kavuşmalarına engel olursunuz. Çünkü iç içe geçirmek istediğinizde çoraplarınızı gererek lastiklerinin gevşemesine yol açarsınız. Çekmecenin açıldığı ve kapandığı her seferde oradan oraya yuvarlanarak birbirlerine çarparlar. Çekmecenin dip köşesine itilecek kadar şansız olanlarsa burada unutulmaya yüz tutar. Zaman geçtikçe lastikleri onarılmayacak şekilde gevşer. Kişi nihayet varlığından haberdar olduğunda ise gevşeyen lastiği yüzünden çorap artık giyilemez bir haldedir. Doğruca çöpün yolunu tutar. Bundan daha kötü bir şey olabilir mi?

Külotlu çoraplarınızı nasıl katlayacağınızla başlayalım.

Bağladıysanız düğümü çözün derim. Ayak başparmak kısımlarını birbiri üzerine gelecek şekilde yerleştirin ve çorabı uzunlamasına ikiye katlayın. Sonra üçe katlayın, ayak başparmak kısmının dışarıda değil içeride olmasını ve bel kısmının birazcık üstten hafifçe dışarı çıkmasını sağlayın. Son olarak çorapları bel kısmına doğru yuvarlayın. Bitirdiğinizde bel kısmı dışarıda kalırsa, doğru yaptınız demektir.

Dizüstü çoraplarını da aynı şekilde katlayın. Kış külotlu çorapları gibi daha kalın kumaşlarda, üçe değil de ikiye katlarsanız yuvarlamak daha kolay olur.

Külotlu çorapları çekmecenizde saklıyorsanız, dik olarak ve arka arkaya koyun ki sarmal kısmı görünsün. Eğer plastik çekmecede saklıyorsanız, önce kaymayacakları ve açılmayacakları şekilde mukavva bir kutuya ve kutuyu da çekmeceye koymanızı tavsiye ediyorum. Külotlu çorap bölmesi için ayakkabı kutusu mükemmel büyüklüktedir. Bu metot bir kazan-kazan durumudur. Bir bakışta kaç tane külotlu çorabınız olduğunu görmenize imkân verir.

Kısa çorapları katlamak daha da kolaydır. Eğer üst kısımları katladıysanız açmakla başlayın. Bir çorabı diğerinin üzerine koyun ve kıyafetleri katlamada kullandığınız aynı prensipleri takip edin. Sadece ayakları kapatan kısa-kesimli çoraplar için iki kere katlamak yeterlidir; biraz daha uzun ama yine de kısa olan çoraplar için üç kere katlamak iyidir; diz üstü çoraplar için dörtten altıya kadar katlamak iyidir.

Çekmeceye en iyi uyan yüksekliğe ulaşmak için katlama sayısını ayarlayabilirsiniz. Bu kolaydır. Katlamanın anahtarı bir dikdörtgen yapmayı amaçlamaktır.

Mevsimlik Giysiler

Çoğu kişi mevsim dışı kıyafetlerini plastik kutularda saklar. Ancak bu sanıldığı kadar etkili bir yöntem değildir. **Yakın gelecekte kullanmak üzere plastik kutu almayı düşünüyorsanız, bundan vazgeçin derim. Bunun yerine çekmeceli dolap alın.** Mevsim boyunca kullanmayacak olsanız da bu kıyafetleri dolabın bir köşesine atmamaya çalışın. Altı aylığına dolaba hapsedilen kıyafetlerin rengi solar. Bu yüzden arada sırada dışarı çıkararak bunların güneş görmesini ve hava almasını sağlayın. Yine arada sırada çekmeceyi açıp parmaklarınızı kıyafetlerinizde gezdirin. Onlara değer verdiğinizizi ve gelecek sezonda giymek için can attığınızı kıyafetlerinize hissettirin. Bu tarz bir yaklaşım kıyafetlerinizin canlılığını yitirmesine engel olarak aranızdaki ilişkinin uzun ömürlü olmasını sağlar.

Kitapları Saklamak

Kıyafetlerinizi düzenleme ve yerleştirme işini bitirdiğinize göre yola kitaplarla devam edebilirsiniz. İnsanların atmaya kıyamadığı üç şeyden biri de kitaplardır. Kitap okumayı seven sevmeyen çoğu kişi kitaplarından ayrılmakta zorlandığını söyler, ancak asıl sorun ayrılma şekilleridir.

Otuzlu yaşlardaki kadın müşterim, eline geçen her kitabı okumakla kalmamış, aynı zamanda farklı türde birçok roman ve çizgi roman okumuştur. Tahmin edeceğiniz gibi odası bir

uçtan diğer uca kitaplarla doluydu. Tavan yüksekliğindeki üç kütüphanesini dolduran kitapların yanı sıra özensizce yere yığılmış bir halde duran yirmi kitap kulesi göze çarpıyordu. Odada ilerlerken üst üste yığılmış kitap sürüsüne çarpmamak için şekilden şekle girmek zorunda kalmıştım.

Müşterime: “*Lütfen bir an evvel raflardaki kitapların hepsini yere koy,*” dedim. Müşterimin gözleri kocaman açıldı. “*Hepsini mi? Ama burada çok fazla kitap var.*”

“*Evet, bunu ben de görüyorum. Hepsini derhal indir.*” “*Ama ...*” Cümlesini tamamlamak için zaman kazanmak istiyormuş gibi bir an duraksadı. “*İsimlerini rahatlıkla seçebildiğim bir şekilde raflarda diziliyken ayıklamak daha kolay olmaz mıydı sence?*”

Kitaplar genellikle isimleri görülebilir diye raflara bir sıra halinde dizilir. Bu yüzden gerekli ayıklama için raflarda bulunmalarını istemeniz oldukça doğaldır. Üstelik kitaplar fazlasıyla ağırdır. En sonunda yine eski yerlerine yerleştireceksem eğer, neden raflardan almakla boşa zaman harcıyayım diye düşünebilirsiniz. Öyle bile olsa bu adımı sakın atlamayın. Kitapların hepsini kitaplıktan çıkarın. Rafta durduğu sürece kitabın sizi gerçekten etkileyip etkilemediğinden emin olamazsınız. Tıpkı diğer eşyalar ve kıyafetlerde olduğu gibi uzun süredir rafta bekleyen kitaplar da pasif bir haldedir. “Görünmez” de diyebilirim.

Sakince oturan çekirgenin çimenlerle bütünleşmesi gibi, kitaplar da benzerleriyle rafta dururken adeta görünmez olurlar.

Tek seferde düzenleyemeye kadar fazla sayıda kitapları varsa, müşterilerime elindekileri dört büyük başlık altında toplamalarını söylerim:

- Genel (zevk için okuduğunuz kitaplar)
- Pratik (kaynaklar, yemek kitapları, vb.)
- Görsel (fotoğraf albümleri, vb.)
- Dergiler

Kitaplarınızı yere yığıldıktan sonra her birini elinize alın ve elde tutmak istediklerinize karar verin. **Buradaki kural da bellidir: Dokunduğunuzda size keyif veriyor mu?**

Unutmayın, *dokunduğunuzda* dedim. Kitabı okumaya kalkışmayın. Okumak karar verme yetinizi bulandırır. Kendinize ne hissettiğinizi sormak yerine elinizdekine ihtiyacınız olup olmadığını sorar hale gelirsiniz.

Okunmamış Kitaplar

Elinizdeki kitabı atmamanızın en bilindik nedeni, “Yine okurum” düşüncesidir. Kendinize zaman ayırın ve düşünün. O çok sevdiğiniz kitaplardan kaçını defalarca okudunuz? Bazıları için beşi geçmezken, kimileri için bu sayı *yüzü* bulabilir ki bu, oldukça istisnai bir durumdur. Bir kitabı defalarca okuyan kişiler bilim adamı ve yazar gibi meslek grubuna ait insanlardır. Oldukça nadir de olsa, benim gibi çok sayıda kitap okuyan epeyce sıradan kişilerle karşılaşmanız mümkündür. Hadi, itiraf edin. Öyle **ya da böyle** kitaplarınızdan sadece birkaçını **yeniden okuyacaksınız**. Kıyafetlerde olduğu gibi, bu kitapları niçin tuttuğunuzu bir düşünün derim.

Kitapları okunmaya değer kılan şey içerdikleri bilgidir. Raflarda öylece durmalarının hiçbir anlamı yoktur. Okuma deneyimini tatmak için kitap okursunuz. Okumayı bitirdikleriniz sözünü ettiğim deneyim sürecini tamamlamıştır. İçeriği, siz her ne kadar hatırlamasanız da, zihnindedir. Bu yüzden elden çıkaracağınız kitapları değerlendirirken bir daha okuyup okumayacağınıza karar vermeye veya içindekileri tam anlamıyla öğrenip öğrenmediğinizden emin olmaya çalışmayın. Bunun yerine elinize aldığımız kitabın sizi harekete geçirip geçirmedikini sorgulayın. Raflarda görmenin bile sizi mutlu edeceği, o çok sevdiğiniz kitapları

atmayın. Aynı şey elinizdeki bu kitap için de geçerlidir. Dokunduğunuzda size keyif vermiyorsa atın gitsin.

Peki ya başlayıp bitirmeden bıraktığınız kitaplar? Ya da satın aldığımız ancak okumadıklarınız? Bir ara okurum diye atmaya kıyamadığınız bu kitapları ne yapmalı?

Bir kitabı satın aldıktan sonra çok geçmeden başka birini daha satın alan birçok kişiye rastlamak mümkündür. Hem de daha ilkinin okumamışken. İşte okumak üzere bir araya getirdiğiniz bu kitapları okunmuşlara nazaran elden çıkarmak çok daha zordur.

Son tahlilde, bir kitabı okuma şansını bir kez kaçırdıysanız, sözü edilen bu kitabı uzun süredir okumak istesenez bile, okumaktan vazgeçin derim.

Yarisına kadar okuduğunuz **kitapları da bitirmeye çalışmayın. Bu kitaplar işlevini zaten tamamlamışlardır. Okunmayan, bu veya şu şekilde, yarım bırakılan kitaplardan bir an evvel kurtulun.**

Benim ise artık elimdeki kitap sayısı otuzu geçmiyor.

Sizin için özel olan bir kitapla karşılaştığınız an onu okumak için en doğru zamandır. Bu fırsatı kaçırmak istemiyorsanız, az sayıda kitap tutun derim.

Kâğıtları Düzenlemek

Kitapları düzenlediğinize göre artık kâğıtlara geçebilirsiniz. Okunmayan mektuplarla dolu posta kutusu, mıknaatla buzdolabına tutturduğunuz okul duyuruları, telefonun yanı başında bir yanıt bekleyen mezunlar toplantısı daveti, masaya yığıldığınız son birkaç güne ait gazeteler sizi bekliyor. Tipi sonucu oluşan kar kütleleri gibi evinizin birçok yerine dağılan kâğıt yığınlarını görmek mümkün.

Her ne kadar evlerde iş yerlerine nazaran çok daha az kâğıt olduğu düşünülse de bu doğru değildir. Müşterilerim evden en az yedi poşet dolusu atılacak veya geri dönüşümün yolunu tutacak kâğıt topluyor. Bu sayının on beş torbayı bulduğu zamanlar da var. Birçoğundan kâğıt öğütücülerinin sıkıştığına dair duyular alıyorum.

Benim kâğıt ayıklarken başvurduğum temel kural hepsini atmaktır. Bunu duyduklarında müşterilerimin şaşkın bakışlarıyla karşılaşıyorum ancak bana göre dünyada kâğıttan daha sinir bozucu bir şey yoktur. Muhafaza etmek konusunda ne kadar özen gösterirseniz gösterin bu kâğıtlar size hiçbir zaman keyif vermeyecektir.

İşte bu yüzden; sizden şimdi sözünü edeceğim şu üç gruba da ait olmayan her şeyi atmanızı istiyorum:

- 1. Şu an kullanmakta olduğunuz eşyalar,**
- 2. Belirli bir süreliğine kullanmak zorunda olduklarınız,**
- 3. Her zaman kullanabilirim dedikleriniz.**

“Kâğıt” kavramı geçmişte yazılmış aşk mektupları ile günlükler gibi duygusal açıdan değer taşıyan kâğıt parçalarını kapsamaz. Bunları sınıflandırmaya çalışmak hızınızı önemli ölçüde azaltacaktır.

İlk adımda kendinizi size hiç heyecan katmayan parçalarla sınırlayın ve işi tek hamlede bitirin. Arkadaşlardan ve sevgililerden gelen mektuplar sıra duygusal açıdan değer taşıyan öğelere geldiğinde bu kapsamda değerlendirilebilir.

Bende keyif uyandırmayan parçalardan kurtuldum, geriye kalanlarla ne yapacağım, diye sorabilirsiniz. Dosyalama konusunda oldukça basit bir yöntem izliyorum. Elimdekileri iki başlık altında topluyorum: saklanması gerekenler ve bir an evvel üzerinde çalışmam gerekenler.

Genel felsefem bütün kâğıtlardan kurtulmak olsa bile gözden çıkaramadıklarımın bu sırayı izliyorum. Yanıt bekleyen mektuplar, teslim edilmesi gereken formlar, okuyacağım gazeteler, gerekeni yapmak üzere diğer kâğıtları tuttuğum o köşedeki yerini alır.

Bu tür kâğıtların hepsini tek noktada toplamaya özen gösterin. Evin çeşitli yerlerine dağılmasına sakın izin vermeyin.

Saklanması gerekenlere gelince, bunları da kullanma sıklığına göre alt bölümlere ayırıyorum. Bana özel bu ayırma yöntemi oldukça basittir. Bunları nadiren ve sıklıkla kullanıldıklarını göz önüne alarak düzenliyorum. Sigorta sözleşmeleri, garantiler ve kira sözleşmelerini nadiren kullanılanlar grubuna dahil ediyorum.

Kredi Kartı Ekstreleri

Atılacak bir başka şey de kredi kartı ekstreleridir. Bu ekstreleri tutmamızdaki amaç nedir? Çoğu insan bunların belirli dönemlerde yaptığı harcamaların miktarını kontrol etmesini sağlayan araç olduğunu düşünür. O zaman şöyle de diyebiliriz ne kadar harcadığınızı ve bununla ne aldığınızı teyit edip, miktarı hesap defterinize not aldığımız anda ekstrede işlevini yerine getirmiş demektir. İnanın, kendinizi suçlu hissetmenize hiç gerek yok.

Elektronik Cihazların Garanti Belgeleri

Televizyondan tutun da dijital kameralara kadar elektrikli cihazların hepsi beraberindeki garanti belgesiyle eve girerler. Bu neredeyse herkesin dosyalayarak düzgün bir şekilde sakladığı en yaygın belge kategorisidir.

Genellikle çoğu kişi garanti belgelerini şeffaf dosyalarda saklar. Bu tip dosyaların en çekici yanı, belgelerin varlıklarını diğerlerini etkilemeyecek şekilde sürdürebilmeleridir. Asıl tuzak da burada başlıyor. Bunları başarılı bir biçimde ayrı bölüm dosyalarına yerleştirilirken bazı noktaları kaçırmak mümkündür. Birçok kişi sadece garanti belgelerini değil, aynı zamanda kullanım kılavuzlarını da bu dosyada bulundurur. İlk adımda bu kılavuzları elinizden çıkarın.

Doğruyu söylemek gerekirse gerçek anlamda okumaya gerek duyduğumuz birkaç kılavuz vardır; bilgisayar, dijital kamera kılavuzu vb... Ancak sayfa sayıları da o kadar fazladır ki bunları tek bir dosyaya sığdırmak mümkün değildir. Uzun sözün kısası, garanti belgelerini biriktirdiğiniz dosyada yer alan bu kılavuzları gönül rahatlığıyla atabilirsiniz.

Hediyeler

Düğün hediyesi olarak alınmış ancak kutusu dahi açılmayan, vitrinin bir köşesinde bekleyen bir tabak. Ya da şimdilerde çekmecede bulunan, arkadaşınızın bir zamanlar sizin için aldığı anahtarlık. Doğum gününüze özel arkadaşlarınız tarafından hediye edilen hoş kokulu bir tütsü. Bu öğelerin ortak noktası nedir? Hepsi hediye edilmiştir. Hayatınızda önemli bir yere sahip o kişi sizin hoşunuza gidecek bir şeyi satın almak için çok değerli zamanını harcamıştır. İşte bu, karşınızdaki kişinin sizi ne denli sevdiği ve düşündüğünün göstergesidir. Bunları "öylesine" diye atamazsınız, değil mi?

Olaya bir de şu açıdan bakalım. Bu hediyelerin çoğu ya açılmayı bekliyor ya da sadece bir kereliğine kullanılıyor. Hadi itiraf edin, sizin zevkinizi yansıtmıyor. Hediyein asıl amacı kişiye verilmiş olmasıdır. "Eşyalardan" ibaret olmayan hediyeler bireyin duygularını ifade edebilmelerini sağlayan araçlardır. Bu açıdan bakıldığında, hediye edilen eşyayı attığınız için kendinizi suçlu hissetmenize gerek yoktur.

Tek yapmanız gereken elinize aldığımız ilk anda size yaşattığı mutluluk için ona teşekkür etmektir. Elbette keyif alarak kullanabilseydiniz çok daha iyi olurdu. Ancak hediyeyi alan kişi sizin bunu kendinizi mecbur hissettiğiniz için kullanmanızı ya da yüzüne bakmadan bir kenara atıp karşılaştığınız her anda suçluluk duymanızı istemez. Bu yüzden sadece kendiniz için değil, aynı zamanda hediyeyi alan kişinin hatırı için bu hediyeyi elden çıkarın.

Bozuk Elektronik Cihazlar

Çoğu müşterimin evinde bu manzarayla sıklıkla karşılaşıyorum: bozuk televizyon ve radyolar... Doğrusunu söylemek gerekirse bunları saklamaya hiç gerek yok. Siz de bu dertten mustaripseniz bozuk cihazları elden çıkarmak için, geri dönüşüm konusunda yetkili bir kişiyle görüşün ve bunlardan kurtulun.

Asla Gelmeyecek Misafire Özel Nevresim Takımı

Şilte, yastık, yorgan, battaniye ile çarşaf setleri odada fazlasıyla yer kaplar. Derslerim sırasında atılması gerektiği konusunda ısrar ettiğim öğelerden biri de budur.

Düzenli aralıklarla misafir ağırlıyorsanız evinizde fazladan oda bulunması, yedek nevresim takımları bulundurmak işinize yarayabilir. Ancak konuk ağırlama, yılda bir iki defaya mahsus bir durumsa bunca şeyi saklamak gereksizdir. Uzunca bir süre dolapta saklanan nevresim takımları öylesine küf kokar ki misafirlerinizin kullanmasına zaten müsaade etmezsiniz. İnanmıyorsanız bir de siz koklayın ve görün derim.

Yedek Düğmeler

Yedek düğmeleri hiçbir zaman kullanmayacaksınız. Giysinizin düğmelerinden biri koptuğunda, aslında bu onu yeteri kadar giydiğiniz anlamına gelmektedir. Çoğunlukla gömlek veya bluz gibi parçalardan oluşan bu giysilerle vedalaşma vakti gelmiştir. Uzun bir süre kullanmayı düşündüğünüz mont ve ceketler için şunu söyleyebilirim; bunları aldığınızda beraberindeki yedek düğmeleri astarına dakin.

Duygusal Öğeler

Fotoğraflar kadar atılması zor bir diğer öğe ise kişinin çocuklarından gelen hediyelerdir. Üzerinde “Teşekkürler, baba-anne!” yazılı bir babalar-anneler günü hediyesi. Oğlunuzun çizdiği ve öğretmen sayesinde okul sergisinde yerini almış bir resim veya kızınızın yaptığı bir eşya. Bu öğeler size hâlâ keyif veriyorsa, bunları bırakmayın. Ancak çocuklarınız artık büyümüş, sırf çocuklarım bana güvenmesin diye bunları tutuyorsanız, o halde bir de çocuklarınızın fikrini alın. Büyük ihtimalle şu yanıtı alacaksınız: ***“Ne? O hâlâ sende mi? Durma, kurtul ondan.”***

Peki ya sizin çocukluk hatıralarınız? Hâlâ okul karneniz ve sınav giriş belgenizi mi saklıyorsunuz? Müşterim kırk yıl öncesine ait okul üniformasını dolaptan çekip aldığı anda, ben bile duygulandığımı hissettim. Ancak ne olursa olsun atılması gerekir.

Kız veya erkek arkadaşınızdan gelen o mektupların hepsini atın. Mektup işlevini elinize ulaştığı anda tamamlamıştır zaten. Geçen onca zamanın ardından mektubu gönderen de ne yazdığını unutmuştur. Belki mektuptan bile bihaberdir.

Fotoğraflar

Fotoğrafları düzenlemenin tek bir yolu var, bunun da biraz zaman aldığını unutmayın. Doğru metot, bütün fotoğrafları albümlerinden çıkarıp her birine bakmaktır. Fazla zaman aldığı için buna itiraz edenler, hayatlarında bir kez olsun fotoğraf düzenlemesi yapmamış kişilerdir. Fotoğraflar çekildikleri o özel anı ve olayı temsilen varlığını sürdürür. Söylediğimi yaptığınızda kalbinize dokunanlarla dokunmayanları bir bakışta ayırabileceksiniz. Her zamanki gibi burada da size keyif verenleri tutun.

Bu metodu benimsediğinizde gittiğiniz her yolculukta payınıza beşer fotoğraf düşecektir. Ve bu fotoğraflar çekildiği zamanı öylesine iyi bir şekilde temsil edecektir ki kendinizi o anı yaşar halde bulacaksınız. Evet, yanlış duymadınız, sayı bir elin beş parmağını

geçmeyecektir. Geriye kalanlar ise ait olduğu yere, çöpe gidecektir. Fotoğraf onu çektiğiniz anda hissettiğiniz mutluluk ve sevinçle anlam bulur.

Çoğu kişi ilerleyen yaşlarda, geçmiş günlere özlem duyma durumunda yeniden bakarım umuduyla bir yığın fotoğrafı büyük bir kutuda saklamaktadır. Bu noktada size şunu söylemeden geçemeyeceğim; o “bir gün” asla gelmez. Artık hayatta olmayan birinin ardında bıraktığı çok sayıda fotoğrafla yüklü bu kutulardan kaç tane gördüğümü hatırlamıyorum bile. Genelde müşterilerimde aramda şu tarz bir konuşma geçer:

“O kutuda ne var öyle?” “Fotoğraflar.”

“O zaman onları sınıflandırmak için sona bırakabilirsin.”

“Ah, ama onlar benim değil ki. Büyükbabama ait.”

“Akış Planlaması” ve “Kullanım Sıklığını” Unutun

Ev toplama üzerine yazılmış çoğu kitap okuyucularına, saklama yöntemlerini belirlerken akış planını göz önünde bulundurmaları gerektiğini söyler. Bunun yanlış olduğunu savunmuyorum. Birçok kişi tercihini evdeki iş yoğunluğu temel alan, kısa zamanda çabuk sonuçlar veren saklama yöntemlerinden yana kullanıyor. Bu noktada sözünü edeceğim şey sadece KonMari Metodu için geçerlidir. Yani diyorum ki, akış planını unutun.

Ellili yaşlardaki müşterimle aramda geçen bir olayı sizlerle paylaşmak isterim. Bir gün kendi eşyalarımı sınıflandırma ve saklama işini bitirmemizin ardından, müşterimle kocasının eşyalarına bakmaya karar verdik. Bana kocasının her şeyi-uzaktan kumanda, kitap vb.- elinin altında bulmak istediğinden söz etti. Evlerini dikkatle incelediğimde kocasının eşyalarının evin her yanına saçıldığını fark ettim. Kitaplar tuvaletin yanındaki küçük kitaplık, çantaları ise giriş salonunda onun için ayrılmış alan, çorap ve iç çamaşırları ise banyonun yakınındaki çekmeceye duruyordu. Ancak bu geri adım atmama neden olmadı.

Saklamanın tek bir noktayla sınırlandırılması konusundaki ısrarım devam ediyordu. Bu yüzden müşterime kocasının iç çamaşırları, çorapları ve çantalarını; takım elbiselerinin asılı durduğu dolabın içine yerleştirmesini söyledim. Müşterim bir anlık tereddütle, “Ama o eşyalarını kullandığı yerde kalmasını ister,” dedi. “Ya sinirlenirse?”

Ne yazık ki benzer hatayı birçok kişi yapmaktadır. Etrafındaki çoğu kişi eşyalarını kolaylıkla ulaşabilecekleri yerde tutar, saklama yöntemlerinde bunu esas alırlar. Böylesine bir yaklaşım ölümcül bir tuzaktır.

Dağınıklık kişilerin eşyalarını ait oldukları yere bırakamamasından kaynaklanmaktadır. Bu sebepten saklama yöntemi, gelişi güzel bir biçimde yerleştirilen eşyaları aramaya yönelik olmamalı, bunların ait oldukları alanda rahatlıkla bulunmasını sağlayacak şekilde düzenlenmelidir.

Kullanmak istediğimiz eşyayı şüphesiz bulunduğu yerden çıkarırız. Burada amaç bellidir, eşyayı bulunduğu yerden bir an evvel almaktır. Müthiş derece kas gücü gerektirmediği sürece nerede olduğunun bir önemi yoktur. Dağınıklığın olası iki sebebi şudur: bahsi geçen eşyayı kaldırmak için çok fazla çaba gerekmesi ve eşyanın ait olduğu yerin bilinmemesi.

Böylesine kritik noktayı görmezden geldiğimizde dağınıklıkla sonlanacak bir sistemle karşılaşmamız an meselesidir.

Doğuştan tembel herkese -benim gibi- saklama sürecinde tek bir noktaya odaklanmalarını söylüyorum. Her şeyi el altında tutmanın en iyisi olduğu düşüncesi ne yazık ki yanılığdan öte bir şey değildir.

Çantaları muhafaza etmenin yolu başka bir çantadan geçer.

Kullanılmayan el çantaları, kılıflar ve diğer çantaların içi boştur, Hayatını bu mesleğe adanmış biri olarak şunu söyleyebilirim ki, oldukça önemli saklama alanlarında bulunan bu eşyalar aslında boşuna yer kaplamaktadır. Katlanmaları mümkün olmadığından çok fazla yer işgal ettikleri yetmezmiş gibi, aynı zamanda şekillerinin bozulmasını önlemek amacıyla içleri kâğıt mendille doldurulur. Saklama standartlarına pek uymayan Japon evlerinde, bu kullanım, alan israfını da beraberinde getiriyor. Çantaların içini dolduran kâğıt mendilin bir süre sonra paramparça olmasıyla iş çözülemeyecek bir hal alıyor.

Bu sorunu kökten çözüme kararı alıp deney yapmaya başladım. Önce, kâğıt mendilden kurtulmaya karar verdim. Ne de olsa, keyif vermeyen şeylerden kurtulmak yaklaşımımın püf noktasıydı. Çantayı içinde bulunduğum dönem boyunca kullanmaya gerek duymayacağım ufak tefek öğelerle doldurdum. Yaz döneminde atkı, eldivenleri kullanıyordum, kış geldiğinde ise mayo ve bikiniler çantadaki yerini alıyordu.

Ancak, kullanmadığınız çantalarınızın içini boşaltmayı alışkanlık haline getirmediğiniz sürece birbiri ardına tüm çantalarınızın içinde bir şeyler unuttur hale geleceksiniz. Kalemınızı veya dudak koruyucunuzu bulamadığınızda çareyi yenisini satın almakta bulacaksınız.

Çoğu müşterimin çantasında sıklıkla şu öğelerle karşılaşıyorum: cep mendili, bozuk buruşmuş fişler ve paketine sarılan çiğnenmiş çikletler...Aksesuar, tablet, belge gibi önemli öğelerin bunlarla bir arada bulunması ciddi anlamda tehlike arz eder.

İşte bu yüzden çantanızı her gün boşaltın. Bu, sanıldığı kadar rahatsız edici değildir. Tek yapmanız gereken çıkardığınız öğeleri koyabileceğiniz bir yer bulmaktır. Bir kutu bulup taşıt kartınızı, şirket kimliğinizi ve diğer önemli öğeleri dikey bir şekilde içine yerleştirin. Ardından eşyaları yerleştirdiğiniz bu kutuyu yeni yerine, bir çekmeceye veya dolaba koyun. Sıradan bir kutu bu işlevi görecektir.

Dış güzellik önemlidir, bu yüzden kullanma ihtimalini göz önüne alarak sevdiğiniz bir kutu edinmekten çekinmeyin.

Banyoyu ve mutfak lavabosunu temiz tutun.

Kullanmadığınız şampuanların ortada bırakmayın. Maruz kaldıkları ısı ve nem ürünün kalitesini ciddi derecede etkileyecektir. Bir kez daha altını çizerek söylüyorum, her öğeyi banyo ve duşta uzak tutmaya çalışın. Banyoda bulunan herhangi bir ürün kullanıldıktan hemen sonra kurutulmalıdır., Bu açıdan bakıldığında banyo havlumuzla birlikte kullandığımız birkaç öğeyi kurularıp dolaba kaldırmak çok daha mantıklı görünüyor.

Aynı durum mutfak lavabosu için de geçerlidir. Herkes gibi siz de sünger ve sıvı bulaşık deterjanları lavabo kenarında mı bulunduruyorsunuz değil mi? Oysa ben bunları lavabonun altında muhafaza ediyorum. İşin sırrı süngerin tamamen kuru olduğundan emin olmakta yatıyor. Birçok kişi bunun için bulaşık süngerliği kullanıyor. Siz de öyle yapıyorsanız, elinizdekini derhal atın derim. Lavaboyu kullanmak üzere musluğu her açışınızda su süngerliğe sıçrar. Islanan sünger de çok geçmeden kokmaya başlar. Bunu önlemek için her kullanımdan sonra süngerini iyice sıkın ve kuruması için asın.

Sadece süngerlerimi değil, aynı zamanda kesme tahtasını, süzgeçleri ve tabakları kuruturken de bu yolu izlerim.

Peki ya zeytinyağını, tuzu, soya sosunu ve diğer baharatları nerede muhafaza ediyorsunuz? Birçok kişi bunları fırına yakın bir yerde tutar, böylece ihtiyaç duydukları her an bunlara kolayca ulaşabilirler. Ben de onlardan biriyim dediğinizi duyar gibiyim. O zaman size bir an evvel yapacağınız şeyi söylüyorum; bunları derhal yok edin. Sonuçta tezgâh yemek

hazırlamanız için vardır, bir şeyleri biriktirmeniz için değil. Yemek pişirdiğiniz sırada ocağın etrafına yağ sıçrar, burada muhafaza ettiğiniz baharatlar ise yağdan yapış yapış bir hal alır. Bu alanda yan yana dizdiğiniz şişeler ise durumu daha da zorlaştırır, sonuç olarak mutfak kocaman bir yağ tabakasıyla kaplanır. Mutfak rafları ile dolapları baharat ve çeşnileri muhafaza etmek için tasarlanmıştır, bu yüzden bunları ait oldukları yere koyun.

Ev Toplamının Sihirli Etkisi Hayatınızı Ciddi Anlamda Değiştirir

Ev toplamak hayatı önemli ölçüde değiştirir. Bu durum istisnasız herkes için geçerlidir. “Ev toplamının sihri” diye adlandırdığım bu eylemin ardında bıraktığı etki olağanüstüdür.

Ev toplamının hayatı değiştiren sihirli etkilerinden biri de öz yargılama kapasitenize dair güven kazanmanızdır. Toplama eylemi, her bir öğeyi elinize alıp sizde keyif uyandırıp uyandırmadığını sorarak bir karara varma sürecidir. Bu süreci yüzlerce, hatta binlerce kez tekrarlarken karar verme yetimiz de gelişir. Karar veremeyen kişi kendine güvenmez. Bir zamanlar ben de kendime güvenmiyordum. Bu noktada imdadıma ev toplamak yetişti.

Geçmişe bağlılık veya geleceğe dair endişe

“Keyif uyandırmayan her şeyi atın.” Bu metodu uygulamaya çalıştıysanız, size keyif veren öğeyi diğerlerinden ayırt etmenin sandığınız kadar zor olmadığını fark etmişsinizdir. Dokunduğunuz anda, eşyanız size duymak istediğinizi söyleyecektir.

Bir şeyi atmaya karar vermek çok zordur. Bu noktada çeşitli sebepler buluruz. **“Bu demliği bir yıl kullanmadım, ama kim bilir belki bir gün kullanırım...”**. Veya **“Erkek arkadaşımın hediyesi olan bu kolyeyi bir zamanlar çok seviyordum ...”**

Elimizdekini atamamızın iki temel sebebi vardır:

- 1. Geçmişe bağlılık,**
- 2. Gelecekte korkudur.**

Bu süreçte keyif vermediği halde atmak konusunda kendinizi bir türlü ikna edemediğiniz bir şeye rastlarsanız, kendinize şu soruyu sorun, “Geçmişe olan bağlılığım mı yoksa geleceğe dair duyduğum korku mu bunu atmama engel oluyor?” Bu soruyu her bir öğe için tekrarlayın.

Çok geçmeden eşyaları şu üç gruba göre sakladığınızı fark edeceksiniz;

- **Geçmişe bağlılık,**
- **Gelecekte de görme arzusu ve**
- **Bu ikisinin bir tür birleşimi.**

Elinizdeki tutma kararı alırken hangi ilkeyi göz önünde bulundurduğunuz önemlidir. Çünkü bu, hayatınıza yön veren değerlerin ifade edildiği şeklidir.

Neye sahip olmak istediğiniz konusu hayatınızı nasıl sürdürmek istediğiniz meselesiyle yakından ilişkilidir. Geçmişe bağlılık ve geleceğe ilişkin korku sadece eşyaları seçme şeklinizi değil, aynı zamanda işiniz dahil olmak üzere hayatın her alanında yaptığınız seçimlerde kullandığınız ölçütü temsil eder.

Gelecek kaygısı olan bir kadını düşünün. Bu kadın hayatını birleştireceği kişiyi sırf onunla mutlu olabileceği veya hoş vakit geçirdiği için mi seçer? Sevmediği birini de kendisine eş olarak seçebilir, çünkü bu noktada daha iyisini bulamayacağından korkar veya bu ilişkinin kendisi açısından yararlı olduğunu düşünebilir.

Neyi aradığımızdan ve bizi neyin tatmin edeceğinden emin olamayız. Sonuç olarak gereksiz eşya sayısının artmasına neden olurken kendimizi fiziksel ve zihinsel anlamda gereksiz şeylere boğulmuş halde buluruz. Gerçekten ihtiyaç duyduğumuz şeyi keşfetmenin en iyi yolu, ihtiyacımız olmayan öğelerden kurtulmaktır. Sorularınıza yanıt bulmak umuduyla uzak yerlere seyahat etmenize veya çılgınlar gibi alışveriş yapmanıza gerek yoktur. Tek yapmanız gereken her bir öğeyle yüzleştikten sonra ihtiyacımız olmayan şeyleri saf dışı bırakmaktır.

Eşyalarımızla yüzleşme ve gereksiz olanları ayıklama süreci epey sancılı da olabilir. Bu, bizi kendi kusurlarımızla, yetersizliklerimiz ve geçmişte yaptığımız yanlış seçimlerle yüzleşmeye zorlar. Geçmişimle yüzleşmek zorunda kaldığım ev toplama sürecinde ne kadar utandığımı hatırlıyorum.

Sahip olduklarımıza karşı sergileyeceğimiz üç yaklaşım vardır.

- **Şimdi yüzleşmek,**
- **Bir gün yüzleşmek,**
- **Ya da ölene kadar bundan kaçınmak.**

Seçim bize aittir. Ancak ben oyumu şimdi yüzleşmekten yana kullanıyorum. Eşyalarımıza bakarak geçmişe olan bağlılığımızı, geleceğe dair duyduğumuz korkuyu kabullenirsek, bizim için önem arz eden şeyi görebiliriz. Dolayısıyla bu süreç sahip olduğumuz değerleri tanımlamamızı sağlarken, hayatımıza dair kararlar alırken duyduğumuz şüpheyi azaltır. Başka, bir deyişle, eşyalarımızla ne kadar çabuk yüzleşirsek o kadar etkili sonuçlar alırız.

Onsuz yapabileceğinizi öğrenmek

Birimiz, yaptığımız temizlik nedeniyle, daha önce attığımız bir belgeye ihtiyaç duyarsa?

Birincisi, sahip oldukları dokümanların sayısını azalttıkları için, her yerde aramalarına gerek kalmadan o belgenin onlarda olmadığını çabucak anlayabilirler. Aramalarına gerek olmadığı gerçeği, aslında paha biçilmez bir stres gidericidir. Dağınıklığın bizi yiyip bitirmesinin bir nedeni, bir şeyin orada olup olmadığını anlamak için bile aramamız gerektiğidir ve görünüşe göre, çoğu zaman ne kadar arasak da aradığımızı bulamayız. Sahip olduğumuz nesnelere miktarını azalttığımız ve belgelerimizin hepsini bir yerde topladığımız zaman, bir bakışta ona sahip olup olmadığını anlayabiliriz. Eğer atılmışsa hemen yaptığımız işi değiştirip ne yapmamız gerektiğini düşünebiliriz.

Arayıp bulamama stresinden mustarip olmak yerine eyleme geçeriz ve bu eylemler genellikle beklenmedik faydalara yol açarlar. İçeriği başka bir yerde ararken yeni bilgiler elde edebiliriz. Bir şey eksik olduğunda da işlerin yürümeye devam edeceğini bilmek hayatı çok daha fazla kolaylaştırır.

Kişinin sahip olduğu eşyaları seçmesi ve atması, o kişinin kendi değerlerini temel aldığı, süregelen bir karar verme sürecidir. Atmak, bir kimsenin karar verme becerilerini pekiştirir. Eşyaları saklayarak bu kapasiteyi geliştirme fırsatını kaçırmak israf değil midir? Müşterilerimin evlerini ziyaret ettiğimde hiçbir şeyi atmam. Son kararı her zaman onlara bırakırım. Eğer neyin atılacağına onların yerine ben karar verirsem ev toplamanın bir anlamı kalmaz Zihniyetin değişimi, bir kimsenin kendi evini düzene sokmasıyla olur.

Evinizi selamlıyor musunuz?

Bir müşterimin evini ziyaret ettiğimde ilk yaptığım şey onun evini selamlamaktır. Ciddiyetle evin merkezinde yere çömelir ve evi zihnimde irdelerim. İsmimi, adresimi ve mesleğimi de katarak kısaca kendimi tanıttıktan sonra, ailenin daha mutlu bir yerin keyfini

çıkacağı bir alan yaratmak için yardım isterim. Soma başımla selamlarım. Bu sadece iki dakika süren sessiz bir törendir ama müşterimin genellikle bana tuhaf tuhaf bakmasına sebep olur.

Bu arada, ben ev toplarken eşofman veya iş kıyafeti giymem. Bunun yerine, genellikle bir elbise ve spor ceket giyerim. Ara sıra önlük taktığım halde, önceliğim kullanışlılıktan ziyade tasarımdır. Bazı müşterilerim şaşırıyor ve kıyafetlerimi mahvedeceğim için endişeleniyorlar ama düzgün giyinmiş haldeyken eşyaları yerlerinden oynatmak, mutfak tezgahına çıkmak ve diğer işleri yapmak konusunda zorluk yaşamıyorum. Bu, benim eve ve içindekilere saygı gösterme usulümdür. Ev toplamanın bir kutlama, evden ayrılan bu eşyalara özel bir uğurlama olduğuna inanıyorum ve bu yüzden ona göre giyiniyorum.

Neye ihtiyacınız olduğunu ve eşyaların nereye ait olduğuna dair algınızı hızlı bir şekilde pekiştirmenin iyi bir stratejisi var: Eve her girişinizde onu selamlayın. Özel derslerimde müşterilerime verdiğim ilk ev ödevi budur. Tıpkı ailenizi veya ev hayvanınızı selamladığınız gibi eve geldiğinizde ona, “Merhaba, ben geldim,” deyin. Kapıdan girdiğinizde unutursanız, o zaman sonradan, söylemeyi hatırladığınızda “Bana barınak verdiğin için teşekkür ederim,” deyin. Eğer bunları yüksek sesle söylemek konusunda kendinizi fazla çekingen veya utangaç hissediyorsanız, bunları sessizce içinizden söylemenizin bir sakıncası yoktur.

Bunu tekrar tekrar yaparsanız, eve geldiğinizde evinizin size karşılık verdiğini hissedeceksiniz. Evin memnuniyetinin nazik bir esinti gibi geçip gittiğini hissedeceksiniz.

Esas itibarıyla toplamak, insanlar, eşyaları ve yaşadıkları ev arasındaki dengeyi yeniden kurma eylemidir. Ancak ev toplamak konusundaki alışıl gelmiş yaklaşımlar sadece insanlar ve eşyalar arasındaki ilişkiye odaklanır ve evlere aldırış etmezler. Ama ben evin oynadığı rol konusunda son derece bilinçliyim, çünkü herhangi bir müşterinin evini ziyaret ettiğimde, evin, içinde yaşayanları nasıl aziz tuttuğunu hissedebilirim. Evleri, müşterilerimin geri dönmesini bekler; onları barındırmaya ve korumaya her zaman hazırdır.

Eşyalarınız size yardım etmek ister

Dikkatle incelendiğinde, bizi sahip olduğumuz eşyalara bağlayan kader oldukça şaşırtıcıdır.

Örneğin bir gömleği ele alalım. Bir fabrikada seri olarak üretilmişse de aldığımız ve eve getirdiğiniz o gömlek sizin için eşsizdir, Her bir eşyamıza bizi götüren kader, en az bizi hayatımızdaki insanlara bağlayan kader kadar değerli ve kutsaldır. Sahip olduğunuz her şeyin size gelmesinin bir nedeni vardır. Bu görüş açısını paylaştığımda bazı kişiler, “Bu elbiseyi o kadar uzun süre ihmal ettim ki bütünüyle buruşmuş, bana oldukça öfkeli olmalı,” veya “Eğer onu kullanmazsam, beni lanetleyecek,” derler.

Ama deneyimlerime dayanarak söyleyebilirim ki, sahibini azarlayan bir eşyayla hiç karşılaşmadım. Bu düşünceler, eşyaya sahip olan kişinin suçluluk duygusunun sonucudur, kişinin sahip olduklarının değil.

Yaşadığımız yer bedeninizi etkiler

Çoğu müşterim, ev toplama süreci devam ederken kilo verdiğini veya karnının şekillendiğini belirtiyor. Bu çok tuhaf bir olay ama sahip olduğumuz şeyleri azalttığımız ve aslında evimizi toksinlerden arındırdığımız zaman, bunun bedenimizi de toksinlerden arındıran bir etkisi vardır.

Her şeyi bir seferde attığımız zaman -ki bu bir günde 40 torba çöp atmak anlamına gelebilir- vücutlarımız perhize benzer bir şekilde tepki verir. İshal olabilir veya sivilce

çıkabiliriz. Bunda garip bir şey yoktur. Bedenlerimiz yıllar boyunca birikmiş toksinlerden kurtuluyordur ve birkaç gün içinde normale geri döner, hatta daha iyi bir şekle kavuşur.

Ev toplamayla kilo verilebileceğinizi veya bunun cildinizi berraklaştıracağını iddia etmenin kulağa kötü reklam gibi geleceğini biliyorum, ama ille de kötü olması gerekmez.

Ne yazık ki, size müşterilerimin önce-sonra resimlerini gösteremem ama odaların toplanınca görünüşlerinin nasıl değiştiğine kendi gözlerimle şahit oldum. Görünüşleri modernleşti, ciltleri daha parlak oldu ve gözleri ışıdamaya başladı.

Bu işe ilk başladığımda bu bilgi merakımı fazlasıyla çekmişti. Bunun üzerinde daha dikkatli düşündüğümde o kadar da garip olmadığını fark ettim. Bu konuda şöyle düşünüyorum: Evimizi düzene koyduğumuzda, içindeki hava taze ve temiz olur. Yaşam alanımızdaki eşyaların miktarını azaltmak toz miktarını da azaltır ve aslında daha sık temizlik yaparız.

Yer daha çok görülebildiği zaman kirler daha kolay göze çarpar ve bizde de temizleme isteği uyanır. Dağınıklık bertaraf edildiği için etrafı temizlemek artık çok daha kolaydır ve bu yüzden daha derinlemesine temizleriz. Odadaki temiz hava cilt için mutlaka daha iyidir. Temizlemek, kilo vermeye ve sağlıklı kalmaya doğal olarak yardım eden enerjik hareketleri de kapsar.

Ev toplamak şansınızı artırır

Feng shui, yaşadığımız çevreyi düzenleyerek iyi şansını artırma yöntemidir. Japonya'da yaklaşık 15 yıl önce popülerlik kazanmaya başlayan bu akım şimdilerde dünyada çok popüler. Feng shui, ev düzenleme ve toplama konusunda çoğu kişinin ilgisini çeken ilk şey oluyor. Ben feng shui uzmanı değilim, ama ev toplama araştırmamın bir parçası olarak temellerini öğrendim. Şansınızı artırdığına inanıp inanmamak size kalmış, ama eski çağlardan beri Japonya'daki insanlar feng shui bilgilerini ve uyum sağlama prensiplerini günlük yaşamlarına uyguluyorlar. Ben de atalarımızın bilgeliğini ev toplama pratiğinde uyguluyorum.

Feng shui'yi destekleyen kavramlar, **yin** ve **yang** ikili güçleriyle beş elementtir (**metal, tahta, su, ateş ve toprak**).

Temel inanca göre her şeyin kendi enerjisi olmalı ve her şeye kendi özelliklerine uygun davranılmalıdır. Bana bu çok doğal geliyor. Aslında feng shui'nin felsefesi, doğa kurallarıyla uyum içinde yaşamaktır. Benim toplama konusundaki yaklaşımımın da tamamen aynıdır. Düzenlemenin amacının, mümkün olan en doğal durumda yaşamak olduğuna inanıyorum. Bu mutluluk vermeyen veya gerçekten ihtiyacımız olmayan şeylere sahip olmamızın doğaya aykırı olduğunu düşünmüyor musunuz? Ben sadece sevdiğimiz ve ihtiyacımız olan şeylere sahip olmanın en doğal koşul olduğuna inanıyorum.

Evimizi düzene koyarak, doğal durumumuzda yaşayabiliriz. Bize sevinç veren eşyaları seçer ve hayatımızda gerçekten kıymetli olan eşyaların değerini biliriz. Hiçbir şey insana böyle basit ve doğal bir şey yapabilmekten daha fazla mutluluk veremez. Eğer bu iyi şanssa, evimizi düzene koymanın buna ulaşmak için en iyi yol olduğuna ikna olmuş durumdayım.

Gerçek yaşamımız evinizi düzene soktukten sonra başlar

Bu kitabın tamamında etrafı toplamaktan söz ettim, ancak bu o kadar da şart değildir. Yani sonuçta evinizi toplamadığınız için ölmezsiniz. Ve dünyada evlerinin durumunu umursamayan bir sürü insan vardır. Ancak bu tip kişilerin elinizde tuttuğunuz kitabı almayacakları bir gerçektir. Öte yandan kaderiniz bu kitabı okumanız konusunda size yol göstermiştir. İşte bu, mevcut durumunuzu değiştirmek, yaşamınızı yeniden düzenlemek, yaşam tarzınızı geliştirmek, mutluluk elde etmek ve parıldamak için güçlü bir arzu duyduğunuz

anlamına gelmektedir. Tam da bu sebepten evinize çekidüzen verebileceğinizi size garanti edebilirim.

İnsanoğlu aynı zaman zarfında sadece sınırlı sayıdaki ögeye tam anlamda özen gösterebilir. Ben hem tembel hem de unutkan biri olduğum için çok sayıdaki nesneye dikkat edemem. Sevdiğim öğelere özen göstermek istememin sebebi de budur. Tam da bu yüzden hayatımı düzene sokmak konusunda bu kadar ısrarcıyım. Ayrıca tek seferde olabildiğince hızlı bir şekilde çekidüzen vermenin dağımıklıktan kurtulmak için en iyi yol olduğuna inanıyorum. Neden mi? Çünkü toparlamak hayatın amacı değildir.

Eğer toparlamanın her gün yapılması gereken bir şey olduğunu, yaşamınız boyunca bunu tekrarlamamız gerektiğini düşünüyorsanız, uyanmanın zamanı gelmiştir.

Evinizi řu anda bir kereye mahsus olacak şekilde sonsuza dek düzene sokabilirsiniz. Sadece benim gibi bu işi tutku haline getiren kişilerden ev toplama konusunu bu denli düşünmesi beklenir. Etrafı toplamak bu kişilerin adeta dünyası olmuştur.

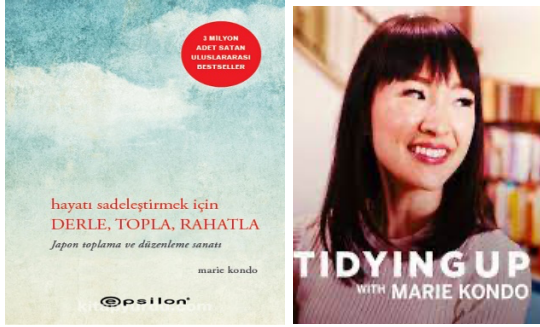
Size tavsiyem řu; zamanınızı ve tutkunuzu size en fazla keyif veren şeyleri yapmak için harcayın. Kendinizi hayatınız olarak nitelendirebileceğiniz şeyle meşgul edin. Bu noktada evinize çekidüzen vermenin kalbinize dokunacak, hayatınızın tamamını kaplayacak şeyi bulmanıza yardımcı olacağına inanıyorum. Hayatınız ancak evinizi düzene koyduktan sonra tam anlamıyla başlar.

KAYNAKÇA

HAYATI SADELEŐTİRMEK İçin DERLE, TOPLA, RAHATLA (*The Life-Changing Magic of Tidying Up*)

Marie KONDO

Epsilon Yayınevi-12. Basım: Ekim 2021 (232 sayfa)

Marie Kondo: bilinen diğer adıyla Konmari, 1984 doğumlu Japon dŐzenleme uzmanı ve yazardır. Kondo, dŐzenleme ve organize etme őrzerine dört kitap yazmıŐ ve sadece bu son kitabı 40 dilde 9 milyondan fazla satan bir bestseller'dir.